

Okénko do ZŠ HOLEČKOVA č. 5

30. duben letos připadl na úterý. Naši žáci si místo tradiční svačiny o velké přestávce opékali burty na připraveném ohništi. Již při této činnosti se všude kolem začaly objevovat **čarodějné bytosti**, které vzdáleně připomínaly některé zástupkyně pedagogického sboru. Také mezi dětmi se to hemžilo podobnými převleky.

Po chutném občerstvení se všichni společně přesunuli k vatře, na které se usídlila další čarodějnice. Jak se později ukázalo, nebyl to od ní dobrý nápad. Podobně jako ona dopadla i další cestovatelka na koštěti, která se letos sice nerozmázla o kmen vzrostlého smrku jako před rokem, ale její přistání také nepatřilo mezi nejzdařilejší. Svůj let nedobrovolně ukončila ve větvích tuje, ze kterých se za žádnou cenu nedokázala vymanit.

Přišla chvíle na podpálení hranice. Čarodějnice na jejím vrcholu velmi rychle vzplála. Protože bylo relativně sucho a vál nepříjemný vítr, ohniště bylo brzy po zapálení rozebráno a postupně likvidováno. Mezitím se všichni ostatní věnovali připraveným zábavným soutěžím.

Na žáky čekalo mnoho úkolů, za které byli odměňováni razítky. Museli absolvovat slalom na kouzelném koštěti vpřed i pozpátku, správně usměrňovat důležité přísady do kouzelných lektvarů, prolézt zapeklité pavoučí bludiště, složit správně čarodějnické puzzle, vyluštit bezchybně čarodějnické sudoku, správně se zorientovat na začarované cestě, házet přesně škrpálem, podlézat kouzelné koště, naučit se vařit čarodějnické lektvary, vykouzlit z lektvarů krásné bubliny a absolvovat připravenou trasu v pytlích. Za úspěšné překonání dravé řeky s číhajícím nebezpečím pak bylo možno získat čarovné korálky. Zájemci také získávali vtipné snímky na památku v připraveném fotokoutku.

Ústředním tématem celého soutěžního dne bylo získávání indicií v areálu školy potřebných pro vyluštění tajenky připravené křížovky. Žáci se pohybovali v prostorách školní zahrady a vyhledávali a luštili správné odpovědi na 11 otázek. Ty pak zapisovali do křížovky a výsledek pak nadšeně oznamovali paní učitelce – čarodějnici, která pro ně měla přichystanou sladkou odměnu.

Po splnění všech úkolů a získání potřebných razítek se už všichni těšili na ceny. Paní ředitelka – čarodějnice jim však se smutkem a zklamáním ve tváři oznámila, že připravené odměny někdo neznámý právě odcizil. Jediná možnost byla pokusit se ztracený sáček s dobrotami najít. Po nepatrné nápovědě se závěrečný úkol podařilo splnit. Neznámý pachatel, jistě s čarodějnickými schopnostmi, odměny uschoval do koruny krásně rozkvetlého stromku.

Předáním odměn za celodenní snahu a píli tak proběhlo slavnostní zakončení podařeného zábavného soutěžního dne.

V pátek **3. května** jsme šli do **Městské knihovny v Blatné** na předem ohlášenou besedu. Paní knihovnice Jindřiška Formánková na nás již čekala s výborně připraveným programem.

Nejprve nás seznámila s oddělením pro děti, řazením knih v regálech, chováním v knihovně, správným zacházením s knihami. Všichni jsme si vyzkoušeli správný postup při půjčování a vracení knih, dozvěděli jsme se o různých literárních žánrech – pohádky, naučná literatura apod. Prohlédli jsme si zajímavé pohádkové knihy, viděli jsme i poškozené knihy. Paní knihovnici jsme slíbili, že se o knihy budeme dobře starat.

Dále jsme poslouchali příběh, který nám paní knihovnice četla, kde jsme si představovali, jak a co hrdina prožil, jak byl oblečený. Na závěr jsme nakreslili paní knihovnici obrázky, které si v knihovně vystavila.

Medvídek, který nás provázel po celou dobu v knihovně, nám rozdál sladkosti a upomínkové dárečky. Už se těšíme na další setkání v knihovně, protože budeme pasováni na čtenáře. Moc se nám tady líbilo. Děkujeme za hezky prožité chvíle s knihou.

Žáci I. třídy

Mgr. Ladislava Pučilová

V **pátek 24. 5.** jsme přijali pozvání na akci, kterou pro děti a studenty připravili příslušníci **Armády ČR se sídlem ve Strakonících**. Ráno jsme se společně sešli na vlakovém nádraží v Blatné a vyrazili plni očekávání do Strakonice. Tam na nás čekal objednaný autobus a přemístil nás na letiště.

Právě zde byla možnost prohlédnout si moderní vojenskou techniku, zbraně a výstroj. Každý zájemce si mohl vyzkoušet, s čím opravdový voják přichází do styku a co musí umět ovládat.

Na první zastávce nás čekalo překvapení, které pro návštěvníky přichystali členové modelářského klubu. Pomocí vysílačky řídili maketu tanku, která kroužila po ohraničeném území, a sem tam ohrožoval přihlížející děti. Zde se líbilo především našim nejmladším žákům, kteří se nechali vtáhnout do děje.

Na jiném stanovišti byla k vidění i technika a vybavení strakonických hasičů. S velkým zájmem se setkala především výsuvná plošina, která dosáhla do výšky několika desítek metrů. Většině z nás by se asi při pohledu z takové výšky pěkně zatočila hlava.

Velké představení pak pro přihlížející připravili vojáci, věnující se bojovému umění MUSADO. Po krátkém výkladu došlo na názorné ukázky boje zblízka. Vystupující byli za své výkony odměňováni zaslouženým potleskem.

Někteří naši žáci překonali ostýchavost, oslovili některého z místních vojáků a zvěčnili se s ním na svůj mobilní telefon. Zájemci také dostali možnost vyzkoušet si hod granátem a střelbu ze vzduchovky.

Krásně plynoucí dopolední činnost však v závěru narušil prudký déšť. Ještě štěstí, že byly po ploše letiště rozmístěny prázdné vojenské stany. Ty nám posloužily jako úkryt před nepřízní počasí.

Počasí se přece jen včas umoudřilo a my jsme opět mohli nasednout do přistaveného autobusu a vrátit se na strakonické vlakové nádraží. Tam jsme postupně se svými žáky navštívili obchod, kde si každý koupil to, na co měl právě chuť.

Nakonec nás čekala zpáteční cesta vlakem do Blatné a pak už jen po příjezdu domů mohl každý vyprávět své zážitky z právě skončeného společného výletu za novým poznáním.

V úterý **4. června** jsme s našimi žáky navštívili **sběrný dvůr v Riegrově ulici**. Náš průvodce se nám vzorně věnoval. S jeho pomocí jsme prošli celý areál a seznámili se se všemi zákoutími. Vyslechli jsme zasvěcený výklad o správné recyklaci a jejím významu. Prohlédli jsme si i kompostárnu a třídíčku, dozvěděli jsme se o důležitosti správného nakládání s odpadem.

Naši žáci byli zvědaví, ptali se na doplňující informace a často chtěli do hloubky prozkoumat obsah jednotlivých kontejnerů a nádob. Po skončení exkurze byli odměněni drobnými dárečky a sladkostmi. Velmi děkujeme za skvěle zorganizovanou prohlídku sběrného dvora a za laskavost a trpělivost při poutavém a poučném výkladu.

„Poslyšte kouzelný příběh o Luční říši a vydejme se všichni spolu za dobrodružstvím a poznáním mezi její obyvatele.

Jsem luční skřítek Zvoneček. Poslouchejte příběh, který vám budu vyprávět.

Na zelené louce, pod Viniční horou, tam, kde bublá stříbrný potůček, tam, kde motýli tančí nad voňavým kvítím, v trávě běhají mravenci a cvrček vyhrává svoji písničku, tam se nachází království luční panovnice. Je to tam, kde to všichni znáte. Však jsem vás tam viděl u potůčku, jak jste št'ourali krtkovi do krtiny!

Celé roky tam všichni žili št'astně a spokojeně. Luční panovnice se o všechny obyvatele louky s láskou starala a kontrolovala, jestli je vše, jak má být. Dohlížela na to, aby včelky a motýli měli dost sladkého nektaru, aby květiny měly dostatek vláhy, myšky se mezi sebou nehádaly, mravencům nikdo neboural mraveniště. Měla práce od časného rána až do večera.

Jednoho dne se však nad loukou stáhly černé mraky, zahřmělo a po ohnivém blesku slétl do trávy zlý čaroděj Smrtihlav. Smrtihlav začal škodit, kde jen mohl. Polámal všechny květiny, rozmetal mravencům mraveniště a včelkám chtěl sebrat jejich med. Luční panovnice mu v tom chtěla zabránit, ale čaroděje to rozzlobilo, mávl kouzelnou hůlkou a královnu uvrhl do věčného zapomnění. Od té doby to jde v Lučním království od deseti k pěti. Královna zapomněla své jméno, zapomněla dokonce, jak se má o své království starat.

Myslíte, že byste ji dokázali pomoci? Do Lučního království ale není jednoduché se dostat. Musíte jít po pavoučí niti, která vás tam dovede.“

Tento motivační úvod v podání paní vychovatelky ŠD A. Pekárkové, si vyslechli všichni žáci i žákyně a vydali se ve středu **5. června** v rámci skvěle připraveného **Dne dětí** na cestu do neznáma. Na konci cesty je čekala samotná panovnice. Přivítala všechny příchozí ve svém království, ukázala jim mapu celé říše a vyzvala je, aby se vydali za jejími obyvateli a blíže je poznali a naučili se jejich užitečným dovednostem. Příroda skrývá moudrost, která může pomoci najít její zapomenuté jméno a vrátit jí její moc a vládu nad celým královstvím a nastolit tak opět původní pořádek.

Protože Smrtihlav rozmetal mravenečkům všechna jejich obydlí, musely děti nejdříve mraveniště znovu postavit. Po splnění prvního úkolu pak byly rozděleny do 5 skupin a vydaly se podle mapy vstříc dalším výzvám. Na každém pečlivě připraveném stanovišti si nejdříve vyslechly zajímavé a poučné informace a pustily se s nadšením do plnění úkolů.

Žáci a žákyně společně navštívili slepého krtka, pilné včeličky, pracovité mravence, dokonce i Ferdu mravence, dále pak myši cestičky, bojovné sršně, zlou ropuchu Kuňku a její právě vylíhlé pulce, závodivé hlemýžďe, starostlivé hovnivály a vyzkoušeli si také skvělou stezku bosých nohou.

Po absolvování všech stanovišť se společně vrátili za panovnicí Luční říše, aby jí pomohli uhádnout její pravé, dávno zapomenuté jméno. Vytahovali si postupně zvědavé otázky, na které se snažili najít správnou odpověď. Protože při svém putování čerpali užitečné rady, nebyl takový úkol vůbec složitý. Uhádnuté výrazy zapisovali do připravené doplňovačky a nakonec z tajenky vyluštili hádanku, kvůli které se vydali za všemi dobrodružstvími. Naše panovnice je **luční víla Blatnička!** Ze samé radosti odměnila všechny přítomné řádem a od té doby se po zásluze stali skřítky Holečky a vílami Viničkami.

Poslední, možná nejtěžší úkol, zněl: najít ztracený poklad. Ten se tentokrát skrýval ve vodních tůňkách. Když ho děti pracně našly a vylovily, mohli se o jeho obsah právem spravedlivě rozdělit.

Krásné a hravě strávené dopoledne uběhlo jako ta voda a ze všech účastníků vyzařovala radost a spokojenost s odvedenou prací. K příjemné atmosféře přispělo i příjemné slunečné počasí. Den dětí se skutečně vydařil!

Naše škola také přijala pozvání na kulturní a sportovní akce pořádané v Blatné. Mladší žáci se aktivně zapojili do májového běhu, všichni společně jsme navštívili akademie obou základních škol a také muzikál Malý princ, který nastudovali žáci jednotlivých oborů na ZUŠ.

Poslední školní týden jsme pro naše žáky připravili hodnotný program. Jeden den jsme věnovali zajímavým **hrám**, druhý den pak společným **třídním výletům**. Vrcholem závěru školního roku se však pro všechny stala **NAŠE ŠKOLNÍ OLYMPIÁDA**. Žáci si mezi sebou poměřili síly v různých sportovních disciplínách. V pátek jsme se společně rozloučili a rozešli se domů vstříc vlastním prázdninovým dobrodružstvím a čerpání nových sil do příštího školního roku.

Mgr. Petr Šavřda
ZŠ, Blatná, Holečkova 1060